

tuu kuin kaikki olisi niin viattoman juhlallista.

Puut metsässä, valkosine vaipollineen hyljälleen nykytotelevat toisilleen niin vakavan ja juhlallisen näkönsä, ikään kuin sanoakseen, että eikös olekin kaunista ja muuten niin harvinaista täällä lännen kolkissa.

Mutta miksi eivät kaikki ihmiset voi nauttia siitä?

Miksi työläiset näyttävät niin synkille, miksi he kiroavat kuin lunta satata?

Eivätkö sitte näe ja ymmärrä, eikö heillä ole sielua, että he voisivat nauttia tästä? Eikö he voi iloisesti huudahtaa että: "Nyt on talvi ja meilläkin on lunta sateen sijasta, miten harvinaista, se on hauskaa muutteksi, kesäkin tuntuu paljon hauskemmalta lumisen talven perästä."

Ihmisen luonne kaipaa vaihtelua.

Niin, miksi ei työläiset pidä lumesta? Etteikö he sielussaan usutisi siitä? Kyllä! Hän työläinen siitä juuri osaisikin nauttia ja etenkin me talvinaassa syntyneet.

Mutta tämä viaton lumi tekee monelle työläiselle mahdottomaksi työn saannin, etenkin metsätyöläisille on se mahdottomuus.

Työläisraukoilla, joilla jo ennestäänkin on toinen tasku tyhjä ja toisessa ei ole mitään, niin se on joka tekee työläisen synkän näköiseksi, se on se joka pancee työläisen kiroilleensa kohtaleaan.

Hän ei voi eikä jaksa ajatella luonnon kauneudesta eikä nautinnoistaan, vaan hänen täytyy taistella nälkää ja vilua vastaan, vaikka kaikki tämä luonnon komeus on vaan häntä, ihmistä varten.

Mitä olisi tehtävä kaiken tämän kurjuuden poistamiseksi? Tuleeko teidän mieleenne koskaan se ajatus? Te työläissiskot ja veljet, jotka ette edes kuulu sosialistipuolueeseen ja tekin, jotka olette jäsenmaksun maksaneet, vaan ette koskaan käy kokouksissanne.

Eikö teitä naiset jo ala väsyttää se aivanainen kahvikkerelissä käyminen ja tyhjiä juoksu, joka ei kehitä ihmistä muuhun kuin toisten parjaamiseen, eikös niin?

Tulkkaa mukaan siskot, meille kaikille on siellä tehtävää, jos ei se tehtävä aina satukkaan olemaan semmonen, jossa teidän yksilöllinen MINX tulee huomatuksi, vaan ajatella, että olen suorittanut sen tehtävän joka oli suoritettava. Vuoroin teemme ne tehtävät kykymme mukaan. Me kaikki olemme siellä yhtä suuresta merkityksestä, kuin vaan toverillisesti toimimme. Se on joukko toimintaa ja meidän kaikkien velvollisuus. Me emme mitään saa aikaan jos emme mitään tee.

Meillä on ompeluseuran kokous joka torstai-ilta haallilla. Ne voimme muodostaa, niin hauskoiksi, kuin vaan haluamme, siellä voimme keskustella semmosista asioista, joissa on jotain neutakin sisällä, ettei vaan tuon ja tuon naapurin asiat.

Perheen äidit sanovat että enhän minä voi tulla kun minulla on lapsia. Joo, minä kyllä käsitän sen että se on vaikea päästä ainakaan usein haallille, mutta sitä minä en käsitä, että miten te sitte pääsette sähkökuviliin niin usein ja ainakin silloin kuin meillä on haallillamme joko ohjelmitama tai kokous. Kälkesta päättäen puuttuu teiltä vaan tahtoa ja päättäväsyyttä.

Osastomme viettää vuosijuhlaansa puolivälissä helmikuuta. Osastomme on silloin vuoden vanha.

Myöskin ompeluseuramme tulee viettämään naisten päivän hauskailla ohjelmalla. Siellä jaamme Toveritar-ta semmosille, jotka eivät sitä vielä ole tilanneet.

Mutta nyt naiset lukekaa tämä lehti tarkoin, kaikki kirjatukset niin olenen varma että huomatte sen olevan sen arvosen, että sen kannattaa tilata. Siis tilatkaa se, älkää kieltäkö kuin asiamies tulee luoksenne.

Hauskaa kevättä ja innostusta toimintaan, toivottaa,

JOSIE.

Cloquetin s. s. osaston ompeluseuran kokous pidetään joka toinen viikko, torstaina, jälkeen puolenpäivän, osaston talolla. C. s. s. ompeluseura, 815 Ave. F., Cloquet, Minn.

SOINTULA, B. C.

Koska minulle taas annettiin Toverittaren kirjeenvaihtajan tehtävä, niin koetan sen täyttää niin hyvin kuin voin.

Jouluaattona oli täällä lapsilla itä-tama ja niistä kannattaa lausua jonkun sanan. Lapsat suorittivat silloin kaiken ohjelman runoja, kertomuksia, laulua ja näytelmäkappaleen "Nouseva kosto." Ja se esitettiin erinomaisen reippaasti. Kaikki lausuvat osansa selvästi ja kuuluvasti. Ohjelmaa kesti ihan puoleen yöhön. Mieli tuntuu niin toivotikkaalta katsojalla ja kuunnelleella lasten esitystä. Silloin tulee ajatelleksi, että kun tämä joukko kasvaa, niin silloin ei tule enää puutetta toimihenkilöistä, niinkuin on nykyisin.

Nucriso täällä näyttää käsittävän velvollisuutensa, koska yhtyvät osastoon sitä myöten, kun ikä sallii. Viime kokouksessa yhtyi taas kaksi nuorta, Saima Maikkelsen ja Eino Ahola. Vanhempia siitä vastoin taitoo tippua pois osastosta aina vähän päästä.

Lukiessani Toverittaresta Miillin kirjoituksia on usein tullut mieleeni, että mikä on syynä siihen että Miillin on jäänyt pois osastosta? Kun kerran niin hyvin käsittää työläis-miehen ja naisen aseman. Minä en ainakaan tiedä muuta, keinoa aseman parantamiseksi, kuin yhteenliittymisen. Minä soisin Miillin taas pian kuuluvan joukkoomme. Toivoisin että se aika pian tulisi jolloin kaikki kuuluisimme yhteen joukkoon.

Huvitoimikunnalla on aikomus esittää näyttökappale "Jeppe Niilonpoka" helmikuun alkupuolella. Kappale on erinomaisen hauska. Siis silloin haallille ken kynnelle kykenee, sillä täällä on harvoin tilaisuus esittää niin suuria kappaleita.

Lopuksi toivon Toverittarelle paljon uusia tilaajia. Siinä en on tällä kertaa niin hyvin toimitettu, että silloin täytyy mielistyä jokaisen, ken sen vain näkee ja lukee.

Kirjeenvaihtaja.

CHESTER, MASS.

Missä lienee vika kun niin harvoin näkee kirjoituksia Toverittaren palstolla täällä meidän niin toimintain-toiselta paikkakunnalta. Lieneekö siinä, että naisekme eivät taloustoimittajan jouda, vai siinäkö, että olemme toinemme ja työmme niin vähäpätöiseksi, ettei siitä kannata mainita. Jos sellaista otaksutaan, niin se on suuri erehdys, sellainen otaksuma. Siinä koetammehan me kaikissa pyrintöissämme olla toisten toverien kanssa tasolla, sillä pidämme kaikki merkkipäivät muistissa ja juhlimme niiden kunniaksi.

Mutta siitä huolimatta loitommalla asuvat ystävät ja toveritaret kyselevät, että mitä te siellä Chesterissä teette ja toimitte kun ei edes pienintäkään uutista sieltä kuulu. Ei oman lehtenne palstolla näy vuosikausien mitään. Tunneteko edes tuota tuttua nimeä: Toveritar. Ainoa naisten äänenkannattaja täällä mantereella? Uskalsi kysyä eräs monivuotinen kaukana asuva ystävä kirjjeessään.

Joo - vainen saan vastata, vähän niinkuin komeillen. En tarkalleen tiedä, mutta ellen pahasti erehdy, niin tänne tulee lähelle parikymmentä kappaletta Toveritarta. Mutta siitä huolimatta Chesterin naisten ääntä kannattaa "joku" eräs mies toverimme, sillä tavalla, että jos meillä naisilla mitä on tai olisi ollut, niin hän on aina mitä hävyttömimmällä solvauksilla on hyökännyt naisten kimppuun saaden paljon hajaannusta aikaan. Toimivimmat naiset ja, voi vakuuttaa, kykenevimmat myös, ovat yleisissä kokouksissa saaneet tuon herran silmilleen.

Mutta nytpä kukko hyppäsi sellaisen kanan kimppuun, jonka kynnet ovat aina cileet sortopoltitikkaa vastaan ja minä kynälläni yrkkään sitä mätäpäisettä, joka on kauan vuotanut hyvin pahalle tuoksuvaa löyhkää.

Hyvän puoleisesti onnistuttiin 23 p. vietetyssä verisunnuntain muistopäiväjuhlassa. Ohjelma oli oikein satuttava. Puhujakin meillä näyttää olevan, että voidaan niin että voidaan

merkkipäivän tapahtumat tulkita yleisille ymmärrettävästi. Empä malta olla mainitsematta kiitosta toveritar Väänänselle ja Hautalalle tilaisuuteen sattuvista lauluistaan ja niistä soiton säveleistä, jotka kauaksi aikaa taas kajotti surun pilvet väsyneen ja sorretun työläisen mielestä. Ja myöskin toveritar Mrs. Salolle, joka lausui onnistuneesti tilaisuuteen sopivan runon.

Siis kotoisin voimin nähden, voi sanoa, että kaikki ohjelma oli hyvin valittua Toveri Kivilahti vielä esitti hauskaa ja kauan odotetun kupletin, joka sai mielellä hilpeiksi, sillä olimmehan tarpeeksi jo nauttineet vakavasta puolesta. Näin me onnistuimme aina kuin meillä vaan olisi yksimielisyyttä ja annettaisiin arvoa ja tilaisuutta kaikille perheemme monivuotisille jäsenille, eikä yksilön mahti olisi niin runsaasti vallanpäällä. (Nujertakaa se yksilö. Onhan teitä useampi. - Toim.)

Miten mahtaa olla naisten päivän kansa? Huvitoimikunnalla taitaa olla jotain erikoiskliretta, koska kuuluu kuiskailla, ettei naisten päivää pidetäkään. - Vai mitä te toveritaret arvelette? Eikö olisi tarpeen jo herättää kysymys, mitä on tehtävä, sillä jos ei naisten päivää pidetä, niin silloin me sivuutamme arvokkaan tilaisuuden.

Uskallan sanoa, että me naisten päivänä voimme tehdä paljon agitatorisia siellä meillä on aina ollut paljon yleisiä juuri sellaisissa tilaisuuksissa kuin ovat naisten juhlat. Nekin raatajasiskot, jotka eivät vielä kuulu riveihin ovat meitä aina avustaneet, sillä he jo tuntevat naisen aseman ja tahtovat avustaa, vaikka pa vielä syyttä tai toisesta ovat syrjässä.

Mutta jos me taidolla toimimme, hankimme hauskoja ja arvokkaita ohjelmatilaisuuksia, niin he liittyvät mukaan, ennen pitkää. Empä ole tavannut ainotakaan Chesterissä asuvaa suomalaista naista, joka olisi jyrkkä sosialistinen vastustaja. Meillä on täällä hyvää maata, kun olisi vaan muokkaajia.

Minä toivon, että me naiset alamme autamaan toistemme työlle arvoa ja naisissa ja miehissä rupeamme korjaamaan omia sisäisiä epäkohtia, niin me tulevaisuudessa näemme, miten me siellä uudessa mukisimmamme onnellisina nautimme todellisesta toveruustunteesta.

ULKOKUORI.

BUFFALO, N. Y.

Koska olen taas tullut tähän tehtävään valittuna, niin koitan täyttää velvollisuuteni kirjoittamalla paikkakunnan uutisia.

Ompeluseura on koko talven ollut kovassa touhussa töiden valmistamisen kanssa. Siellä sitä neulotaan, virkataan, kudotaan ja se osanotto on ollut entistä suurempi tänä vuonna, vaikka suurempikin se voisi olla, sillä on sellaisia naisia vielä sivussa, jotka ovat osaston jäseniäkin eivätkä he tykkää, että heidän velvollisuus olisi ottaa osaa myöskin toisten mukana ompeluseuraan. Tulkkaa vaan

kaikki mukaan ei siellä liikaa ole, jos me kaikki toimimme yhdessä. Kyllä työtä riittää ja hyvällä humorilla siellä myös pidetään.

Naisten päivää on myös päätetty juhlia. Tilataan Toverittaren juhlanumeroita silloin jaettavaksi. Ja onpa meinhki näyttää oikein suurenmoinen näyttökappale. En tiedä vielä nimeä. (Lähemmin tuonnempaa.)

Viime osaston kokouksessa päätti osasto pyytää idän piiritoimikunnalta luvan panna yleiskeräys toimeen toveri Arthur Heinon hyväksi. Tämä nuori, vasta 20 v. vanha toveri, on maannut täällä satraalassa viime marraskuusta asti. Hän oli matkalla Mass. valtion tulossa Californiasta ja oli kävelemässä lähellä asemaa jossakin vieras kuin oli paikkakunnalla, jän ei tiennyt miten vaarallinen oli seutu, niin hänelle kävi niin onnettomasti, että juna ajoi hänetä jalan poikki.

Hän kuin oli vieras paikkakunnalla eikä hänellä ole sellaisia sukulaista eli tuttavita muullakaan paikkakunnalla, jotka voisivat hänelle suurempaa avustusta antaa ja hän on puoleen jäsen, niin osasto päätti ruveta avustustoimenpiteisiin, että saadaan hänelle uusi jalka, sillä hän on nuori elämä uhkava nuorukainen.

Avustustoimikunta tulee tekemään parempaa selvää kaikissa puoluelehdissä, joista jokainen saa selkiperäisemmän selvän. Minä vaan lyhykäisesti mainitsin asiasta jos satuu olemaan sellaisia henkilöitä Toverittaren lukijoissa, jotka eivät seuraava muuta puoluelehtiä ja heillä tulitaisi näillä listolla avustusta keräämään, niin he eivät asiala sivuuttaisi vaan tekisivät parhaansa ubramalla repositen tämän nuorukaisen hyväksi.

Toveruudella,

HILMA LAAKSO.

WARREN, OHIO.

Tervehdys parahin teille Toverittaren ystävät, lukijat ja avustajat! Vuosiluku on sitten jo muuttunut kun viimeksi Toverittaren kirjoitin. Raskain mielein me työläiset lähdemme taivaltaamaan vuotta 1916. Europan verileikki jatkuu yhä edelleen, vaikka sen toivottiin jo loppuvan. Me toivomme että vuosi 1916 tuo rauhan Europan kärsiville kansoille!

Kaksi viikkoa sitten valittiin osaston virkakoneisto, johon tuli suuri joukko naisiakin. Nyt naiset, niin kuin miehetkin, innokkaaseen toimintaan, että kerran voitto on meidän.

Mutta hyvät naistoverit, mikä teitä vaivaa, kun ette tilaa omaa äänenkannattajaakaan. Toveritar on hyvä herättäjä työläisnaisten keskuudessa. Siis hyvät toveritaret, tilatkaa oma äänenkannattajanne. Toverittaren asioitsijana toimii toveritar Lisi Isotalo. Hänen puoleensa voitte kääntyä; ja siis tilatkaa lehti itellenne niin pian kun voitte. Uudistakaa tilaus niin saamme lehtemme tilaajamäärän nousemaan kymmeneen tuhanteen.

Toiste enempi. Toveruudella, Salon tyttä.

TOVERITAR joka kotiin!

TILAUSHINNAT:

Toveritar Yhdysvaltoihin: 1 vuosik. \$1.00, puolivuosik. 60c
Canadaan: 1 vuosik. \$1.25, puolivuosik. 75c.
Suomeen: 1 vuosik. \$1.50, puolivuosik. 80c.

TILAUSLISTA

Lähettäkää allekirjoittaneelle..... vuotta TOVERITARTA osotteella

Nimi

kaupunki

valtio

josta maksuksi seuraa mukana \$